

Nr 984

Av herr Svensson i Kungälv m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 138, angående studiesocialt stöd till studerande ungdom.

(Lika lydande med motion nr 801 i Första kammaren)

Genom det förslag som regeringen framlagt i proposition nr 138 kommer vidgade möjligheter att ges för studerande att erhålla större ekonomiskt stöd till sina studier. Omfattande och vida grupper är också inbegripna. Trots detta har, såsom kungl. skolöverstyrelsen anfört i sitt remissyttrande över SOU 1963: 74, åtskilliga utbildningsanstalter lämnats utanför möjligheterna att berättiga sina elever till rätt till studiemedel i enlighet med utredningen. Detta gäller bl. a. de fria kristna samfundens teologiska seminarier eller predikantskolor.

Skolöverstyrelsen anför:

»Överstyrelsen vill också fästa uppmärksamheten på att det finns ett antal utbildningsanstalter, som ger ungdomsledarutbildning och teologisk utbildning av i princip samma karaktär som universitetens prästutbildning. Andra institutioner ger en ungdomsledarutbildning på ungefärligen samma nivå som fackutbildningen vid Sköndalsinstitutet. Som exempel på sådana institutioner kan nämnas KFUM:s ledarinstitut med tvåårig utbildning, Svenska missionsförbundets teologiska seminarium med upp till fyraårig utbildning, Evangeliska fosterlandsstiftelsens teologiska institut och RKU:s ungdomsledarinstitut i Sigtuna.

Enligt överstyrelsens mening bör det av utredningen föreslagna studiemedelssystemet även kunna omfatta studerande vid institutioner av ovan nämnda karaktär, efter vederbörlig prövning och under samma villkor, som de av utredningen på s. 134 uppräknade studerandegrupperna.»

Såvitt framgår av propositionen har departementschefen icke tänkt sig någon ytterligare utsträckning av studiehjälpen till enskilda läroanstalter och utbildningslinjer. De av SÖ apostroferade utbildningsvägarna torde därför icke komma att berättiga dessa studerande till rätt till studiemedel. I likhet med skolöverstyrelsen finner vi detta mindre tillfredsställande.

Som stöd för vår uppfattning vill vi också anföra vad studiehjälpsutredningen anfört på sidan 87 (SOU 1963: 48). Efter att ha samrått med studie-

sociala utredningen vid avgränsningen av studiesociala åtgärder för olika kategorier av studerande anför utredningen:

»Det är studiehjälpsutredningen främmande att grunda en differentiering på en bedömning av utbildningens värde ur olika synpunkter, dess nivå, förefintligheten av examina etc. En differentiering av studiehjälpen bör grundas på förefintliga skillnader i elevernas studieekonomiska situation.»

Med den utgångspunkten torde icke något hinder föreligga för elever vid t. ex. de fria kristna samfundens teologiska seminarier att erhålla »rätt till studiemedel». Vid dessa senare utbildningsanstalter studerade år 1959 313 elever.

Under hänvisning till ovanstående får vi därför anhålla,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t som sin mening ger till känna att elever vid institut för ungdomsledarutbildning, teologiska seminarier etc. erhåller rätt till studiemedel i enlighet med bestämmelserna för universitet och högskolor m. fl. läroanstalter.

Stockholm den 24 april 1964

Evert Svensson

Eric Nelander

Åke Zetterberg

David Gomér

Stina Gunne

Einar Hæggblom

Arne Magnusson

Daniel Wiklund

i Nennesholm
